Μεγάλο κέντρο χιονοδρομιῶν στὶς γερμανικὲς Ἄλπεις

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

ΒΟΝΝΗ. Τὸ μαγευτικὸ κομμάτι γῆς στοὺς πρόποδας τῆς ὀροσειρᾶς Βέττερστα καὶ στὴ σκιὰ τῆς Τσουγκσπίτσε, ποὺ μὲ τὸ ὕψος τῶν 2964 μ. δεσπόζει, μὲ μεγαλοπρέπεια ἀνάμεσα στὶς γύρω κορυφὲς τῶν Ἄλπεων, ὀνομάζεται Βέρτενφέλζερ Λάντ. Ἐπίκεντρο ἔχει τὸ Γκόρμις —Πάρτενκίρχεν, παραδοσιακὸ τόπο χειμερινῶν σπόρ, μὲ σημερινὸ πληθυσμὸ 28.000 κατοίκους.

Διεθνῆ φήμη ἀπέκτησε ἡ «ἐμπορικὴ κοινότητα» (ἔτσι χαρακτηρίζεται κατὰ τὸ λεξικὸ ἕνα μεγάλο χωριὸ ποὺ συχνὰ ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες εἶχε δικαιώματα ἐμπορικοῦ κέντρου, ἀλλὰ χωρὶς τὰ τυπικὰ γνωρίσματα πόλεως) μὲ τὰ δύο της τμήματα, τὸ Γκάρμις καὶ τὸ Πάρτενκίρχεν, ὅταν ἔγιναν ἐκεῖ, τὸ 1936, οἱ χειμερινοὶ ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. Τώρα, ὕστερα ἀπὸ διάλειμμα 42 ἐτῶν, ὁ εἰδυλλιακὸς αὐτὸς τόπος τῶν Ἄλπεων συνεκέντρωσε πάλι τὰ βλέμματα τοῦ «κόσμου τοῦ σκί». Ἀπὸ τὶς 28 Ἰανουαρίου ὡς τὶς 5 Φεβρουαρίου 1978 οἱ ἀθλητὲς τοῦ ἀλπινικοῦ σκὶ ἡγωνίσθησαν, γιὰ τὸ παγκόσμιο πρωτάθλημα, καταβάσεως, γιγαντιαίας τεχνικῆς καταβάσεως, σλάλομ καὶ συνδυασμοῦ στὶς πλαγιὲς τῶν βουνῶν Βὰν (1780 μ.), Ἐκμπάουερ (1238 μ.) Κρόῦτσεκ (1650 μ.) καὶ Χάουσμπέργκ (1350 μέτρα).

Τὸ χαμόγελο τοῦ εὔθυμου ζευγαριοῦ — μασκὼτ τοῦ παγκοσμίου πρωταθλήματος — τοῦ σκιέρ Μπίλλυ καὶ τῆς παρτεναίρ του Σούζυ, ποὺ καλωσώρισαν σὰν κουκλάκια, σὰν ζωγραφιὲς, στακτοδοχείων ἢ μὲ κάποια ἄλλη μορφὴ σουβενίρ τοὺς ἐπισκέπτες τοῦ Γκάρμις — Πάρτενγκίρχεν, ἀντικατόπτριζε ταυτόχρονα, τὴ χαρὰ ποὺ εἶχε κυριεύσει τοὺς ντόπιους ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ βεβαιώθηκαν ὅτι θὰ γινόταν στὸν τόπο τους οἱ ἀγῶνες παγκοσμίου πρωταθλήματος. 17 ὁλόκληρα χρόνια προσπαθοῦσαν νὰ τὸ πετύχουν, ἀλλὰ μάταια — καὶ τώρα ἐπὶ τέλους ἦρθε ἡ σειρά τους.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἰσχυρὲς χιονοπτώσεις ἔκαναν νὰ σβύσουν καὶ οἱ τελευταῖες ρυτίδες ἀνησυχίας ἀπὸ τὰ μέτωπα τῶν κατοίκων τοῦ τόπου τῶν ἀγώνων. Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσε τὶς ἐργασίες της καὶ τὰ ὑπεροκτακόσια βοηθητικὰ στελέχη καὶ οἱ 290 ἄνδρες ποὺ εἶχε διαθέσει ὁ ὁμοσπονδιακὸς στρατὸς δὲν εἶχαν νὰ φοβηθοῦν ὅτι κύριο ἔργο τους θὰ ἦταν ἡ μεταφορὰ καὶ τὸ φτυάρισμα χιονιοῦ. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς εἶχε παρουσιασθῆ δύο μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν Πρωτοχρονιά, ὅταν ἡ περιοχὴ τοῦ Βέρντεν φόλζερ Λάντ, εἶχε ντυθῆ στὰ πράσινα, ὅπως συνήθως τὸ Μάρτιο ἢ Ἀπρίλιο.

Τὸ Σάββατο, 28 Ἰανουαρίου, στὶς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα ἔγινε ἡ ἐπίσημη ἔναρξη τῶν ἀγώνων παγκοσμίου πρωταθλήματος. Ἡ τελετή, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας κ. Βάλτερ Σέελ, ἡ ὁποία περιέκλειε ταυτόχρονα καὶ τοὺς ἀγῶνες παγκοσμίου πρωταθλήματος σκανδιναβικοῦ σκὶ ποὺ θὰ διεξαχθοῦν ἀπὸ τὶς 17 ὡς τὶς 26 Φεβρουαρίου 1978 στὸ Λάχτι Φινλανδίας, ἤρχισε ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ «βασιλικοῦ ἐμβατηρίου» τοῦ Ριχάρδου Στράους. Ὁ Στράους εἶναι ὁ σπουδαιότερος ἐπίτιμος δημότης τοῦ Γκάρμις — Πάρτενκίρχεν.

Τὸ Γκάρμις—Πάρτενκίρχεν μὲ τοὺς 31 δρόμους καὶ σκί—λίφτ, ποὺ ὁδηγοῦν γύρω — γύρω σ' ὅλα τὰ βουνά, εἶχε προετοιμασθῆ καλὰ γιὰ τὸ μεγαλύτερο ἀθλητικὸ γεγονὸς τοῦ τόπου, ὕστερα ἀπὸ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ 1936. 18 ἑκατομμύρια μάρκα (12 ἑκατομμύρια εἶχαν διατεθῆ γιὰ ἐπενδύσεις, ὅπως γιὰ πίστες, μέτρα ἀσφαλείας, δρόμους θεατῶν, καὶ 6 ἑκατομμύρια γιὰ τὴ διοργάνωσι) ἐστοίχισε ἡ ὅλη ὑπόθεσις. «Πολλὰ χρήματα, ἀλλὰ καλὴ ἡ ἐπένδυσις» εἶπε ὁ Γούντι Μέρκελ, ἁρμόδιος τῶν δημοσίων σχέσεων τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, σὲ σχέσι μὲ τοὺς 360 ἀθλητὲς ἀπὸ 20 χῶρες τουλάχιστον, γιὰ τοὺς ὁποίους ὡμίλησαν γραπτῶς 350 δημοσιογράφοι, προφορικὰ 100 σχολιαστές, 28 σταθμοὶ τηλοψίας καὶ 24 ραδιοφωνικοί, ἐνῶ οἱ φωτογράφοι, ἦσαν 150 καὶ τὰ νέα τῶν ἀγώνων μετεδίδοντο σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Οἱ ἀγῶνες παγκοσμίου πρωταθλήματος ἔκαναν καὶ πάλι γνωστὸ παντοῦ τὸν Γκάρις —Παρτενκίρχεν, μὲ τὴν τηλεοπτικὴ ὀθόνη, τὸ ραδιόφωνο καὶ τὶς ἐφημερίδες. Ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν δαπανῶν δὲν τὸ εἶχε ἀναλάβει ὁ Δῆμος τοῦ Γκάρμις —Πάρτενκίρχεν, «γιατὶ θ' ἀποτελοῦσε γι' αὐτὸν ἀσήκωτο βάρος» ὅπως εἶπε ὁ Δήμαρχος Φίλιπ Σούρμπ.

Ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν 18 ἑκατομμυρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ γερμανικὴ ὁμοσπονδιακὴ κυβέρνησις τῆς Βόννης διέθεσε γύρω στὰ 7,2 ἑκατομμύρια μάρκα, κι' ἄλλα τόσα τὸ ὁμοσπονδιακὸ κράτος τῆς Βαυαρίας.

Ἀντίθετα αἱ εἰσπράξεις, ποὺ ἔφθασαν κατὰ τὰ προβλεφθέντα, σὲ 3 ἑκατομμύρια μάρκα, προερχόμενες ἀπὸ διαφήμισι, παραχώρησι δικαιωμάτων καὶ πώλησιν εἰσιτηρίων ἦσαν πολὺ μέτριες. Ἀποκλείεται ὅμως νὰ ξεπερνοῦσαν αὐτὸ τὸ ποσόν, παρ' ὅλον ποὺ ὑπελογίσθη ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν θεατῶν σὲ κάθε ἀγῶνα θὰ ἦταν γύρω στὶς 40.000.

Ὁ Πέτερ Μπάουμ, γενικὸς γραμματεὺς τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀνέφερε τὸν κύριο λόγο: «Συνειδητὰ ἀφίσαμε χαμηλὲς τὶς τιμὲς τῶν εἰσιτηρίων, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ ἦσαν ὑψηλότερες, γιὰ νὰ δώσουμε σ' ὅλους τὴν δυνατότητα νὰ παρακολουθήσουν, τοὺς ἀγῶνες».

Ὁ ἡλικίας 28 ἐτῶν Κρίστιαν Νοϋρόϋτερ ἔχει κατακτήσει 11 φορὲς ὡς τώρα τὸν τίτλο τοῦ πρωταθλητοῦ Γερμανίας, ἀναδείχθηκε παγκόσμιος πρωταθλητὴς τῶν φοιτητικῶν ἀγώνων καὶ 5ος ὀλυμπιονίκης στὸ σλάλομ κατὰ τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες ποὺ ἔγιναν στὸ Ἰνσπουρυκ τὸ 1976

Πολυεθνικὴ ἡ ἐπιχείρηση τῶν δίσκων

1500 ἑκατομμύρια δίσκοι κάθε χρόνο

ΡΩΜΗ. Οἱ πολυεθνικὲς ἑταιρίες ἔχουν ἁπλώσει τὰ πλοκάμια τους σὲ μιὰ ἀγορὰ ποὺ ἀποδείχνεται ὅτι εἶναι πραγματικὸ χρυσορυχεῖο. Πρόκειται γιὰ τὴ βιομηχανία δίσκων καὶ κασετῶν ποὺ ἀποκομίζει τεράστια κέρδη καὶ ἀναπτύσσει τὴ δραστηριότητά της σὲ παγκόσμια βάση. Ἡ πώληση δίσκων εἶναι μαζική, ἔχει ξεπεράσει ἀκόμη καὶ τὴ διάθεση περιοδικῶν καὶ τὰ περὶ θώρια κέρδους εἶναι τώρα πολὺ μεγαλύτερα.

Ὑπολογίζεται ὅτι σὲ ὅλο τὸν κόσμο κάθε χρόνο πουλιοῦνται 1.500 ἑκατομμύρια δίσκοι. Ἀναλυτικώτερα, οἱ ἀριθμοὶ στὶς κυριότερες χῶρες, εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: Ἡνωμένες Πολιτεῖες 463.000.000 δίσκοι πουλιοῦνται κάθε χρόνο, Σοβιετικὴ Ἕνωση 230.000.000, Ἰαπωνία 203 ἑκατομμύρια, Βρεταννία 142, Γαλλία 109, Ολλανδία 37. Ἰταλία 34 ἑκατομμύρια.

Σὲ μιὰ ἔρευνά του γιὰ τὸ ἐμπόριο δίσκων καὶ κασετῶν, σὲ ὅλο τὸν κόσμο, ὁ Ἰταλὸς δημοσιογράφος Μαουρίτζιο Κιέρτσι, γράφει στὴν "Κοριέρε Ντέλλα Σέρα», ὅτι ὡρισμένες πολυεθνικὲς ἑταιρίες, κυρίως ἀμερικανικὲς νέμονται τὰ τεράστια κέρδη ἀπὸ τὴ διάθεση τοῦ προϊόντος αὐτοῦ, ποὺ ἔχει κατακτήσει τὴ νεολαία ἀλλὰ καὶ τὶς μεγάλες ἡλικίες σὲ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ὑδρογείου.

Ὑποστηρίζει, μάλιστα, ὅτι οἱ πολυεθνικὲς ἑταιρίες δίσκων μποροῦν νὰ παραλληλισθοῦν μὲ τὸ πετρέλαιο καὶ τὶς μεγάλες ἑταιρίες τὶς «ἑπτὰ ἀδελφὲς» ὅπως τὶς ἀποκαλοῦν ποὺ κερδίζουν ἀμύθητα ποσά.

«Στὸν κόσμο τῆς μουσικῆς δίσκοι ἐλαφρᾶς μουσικῆς ἢ κλασσικῆς, 45 ἢ 33 στροφῶν ἢ κασέτες κάθε τύπου ἐξασφαλίζουν σὲ λίγες πολυεθνικὲς ἑταιρίες, ποὺ ἔχουν σχεδὸν τὸ μονοπώλιο τῆς διαθέσεως τεράστια κέρδη, ποὺ δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ἐλέγξει τὸ κράτος.

Ὑπάρχουν ἀντιδράσεις σὲ ὡρισμένες χῶρες, ἀπέναντι στὴν κυριαρχία αὐτὴ τῶν πολυεθνικῶν ἑταιριῶν, ἀλλὰ δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ληφθοῦν μέτρα.

Οἱ μεγαλύτερες ἑταιρίες δίσκων μὲ τὴν πιὸ μεγάλη κατανάλωση εἶναι ἡ RCA, ἡ ἀμερικανικὴ CBS, ἡ CGD, ἡ Γουῶρνερ Ἠλέκτρικ Ἄσυλουμ, ἡ Πολιγκράμ, ποὺ προέκυψε ἀπὸ τὴ συγχώνευση τῆς Φίλιπς μὲ τὴν Πολυντορ, ἡ Ντόϋτσε Γκρέμοφον καὶ ἡ ΕΜΙ «Ἠλέκτρικ Μιούζικ Ἴνταστρυ», ποὺ εἶναι ἡ παλιὰ «Χὶς Μάστερ Βόϊς».

Πῶς ὁ Δίπνοος ὁ ἀφρικανικὸς περιπίπτει σὲ θερινὴ νάρκη

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἓν ἄσχημον ὄν, ποὺ ὁμοιάζει μὲ χέλι, μὲ μακρὰ πτερύγια, δὲν ἔχει ἀλλάξει ἀπὸ 350 ἑκατομμυρίων ἐτῶν. Ὁ Ἀφρικανικὸς δίπνοος, τοῦ ὁποίου τὸ ἐπιστημονικὸν ὄνομα εἶναι Πρωτόπτερος ὁ Αἰθιοπικός, ἔχει καὶ βράγχια καὶ πνεύμονας, οὕτω δὲ δύναται νὰ ἀναπνέῃ καὶ ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν. Ὅθεν, ὅταν αἱ ρηχαὶ λίμναι καὶ οἱ ποταμοί, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν φυσικὴν του κατοικίαν ξηραίνονται, ὁ Πρωτόπτερος θάπτεται ἐντὸς τῆς λάσπης καὶ παραμένει, ἐνίοτε καὶ ἐπὶ διετίαν, εἰς μίαν κατάστασιν νάρκης. Οἱ ἐρευνηταὶ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πενσυλβανίας, τὸν ἐμελέτησαν διὰ νὰ ἐμπνευσθοῦν μεθόδους ἀναπτύξεως τῶν χειρουργικῶν ἐπεμβάσεων ἀνοικτῆς καρδίας διὰ τῆς προκλήσεως μιᾶς ἀνασταλῆς τῆς ζωῆς, ὡς συμβαίνει εἰς τὸν Πρωτόπτερον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νάρκης του.

Ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ δρ Ἄλφρεδ Φίσμαν, ὁ ὁποῖος διευθύνει τὴν ὁμάδα τῶν ἐρευνητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πενσυλβανίας, ὁ δίπνοος εἶναι ἓν κατάλοιπον τῆς Δεβονιανῆς περιόδου, ὅτε οἱ ἰχθύες ἔχρειάζοντο 2 χωριστὰ ἀναπνευστικὰ συστήματα, διότι τὰ ὕδατα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπῆρχε πυκνὴ βλάστησις, εἶχον μεγάλην περιεκτικότητα διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος καὶ μικρὰν περιεκτικότητα ὀξυγόνου. Κατὰ τὴν ὑγρὰν περίοδον ὁ δίπνοος ἔρχεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ γεμίσῃ μὲ ἀέρα τοὺς πνεύμονάς του ἐνῶ κατὰ τὴν ξηρασίαν χώνεται μέσα εἰς τὴν λάσπην, δημιουργεῖ πέριξ αὐτοῦ ἕνα μυκώδη θύλακον καὶ κοιμᾶται μέχρις ὅτου τὰ ὕδατα ἐπανέλθουν.

ΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ

«Ἡ κατάστασις αὐτὴ ὀνομάζεται θερινὴ νάρκη, ἢ θερινὸς ὕπνος. Διὰ νὰ μελετήσουν τὴν θερινὴν νάρκην τοῦ διπνόου, οἱ ἐρευνηταὶ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Πενσυλβανίας εἰσάγουν διπνόους καὶ τοὺς διατηροῦν εἰς μεγάλα δοχεῖα, ἢ εἰς τὰς κνήμας ἑνὸς συνήθους μακροῦ ἐσωβράκου ποὺ διατηροῦν ξηρόν.

Κατὰ τὰς 500 ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας παρηκολούθησαν τὴν θερινὴν νάρκην του, οἱ ἐρευνηταὶ διεπίστωσαν ὅτι ὁ μεταβολισμὸς τοῦ διπνόου παραμένει στάσιμος. Οἱ νεφροὶ παύουν νὰ λειτουργοῦν, ὁ καρδιακὸς ρυθμὸς ἐπιβραδύνεται, ἡ πίεσις τοῦ αἵματος μειώνεται, ἡ δὲ κατανάλωσις ὀξυγόνου σχεδὸν σταματᾶ. Ἐν τούτοις, τὰ ζῶα αὐτὰ δὲν εἶναι τελείως ἀποκοιμισμένα. Ὅταν, π.χ., οἱ ἐρευνηταὶ ἀνοίγουν τὸ ραδιόφωνον, ἡ πίεσις τοῦ αἵματος τοῦ ἀποκοιμισμένου διπνόου ἀνέρχεται εἰς ἀντίδρασιν πρὸς τὸν θόρυβον.

ΟΙ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ «ΚΡΙΣΕΙΣ»

Οἱ 50ρηδες ξεμυαλίζονται πολὺ εὔκολα ἀπὸ κοριτσόπουλα!

Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τὴν παθαίνουν 380.000 κάθε χρόνο

ΤΑ ΔΥΟ ΦΥΛΑ ΚΑΙ Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Τὸ 1975 ἐξαφανίσθηκαν ἀπὸ τὰ σπίτια τους 380.000 Ἀμερικανοί. Δὲν πῆγαν φυσικὰ στὸν πόλεμο. Ἦταν παντρεμένοι ἄνθρωποι, μέσης ἡλικίας, 50 ὡς 60 ἐτῶν. Ἄφησαν μιὰ ἐπιστολὴ στὴ γυναίκα τους καὶ ζητοῦσα συγγνώμη γιατὶ τὴν ἐγκαταλείπουν. Ἄφηναν νὰ ἐννοηθεῖ ὅτι θὰ ξαναγύριζαν. Οἱ γυναῖκες τους ἀκόμη τοὺς περιμένουν.

Δὲν εἶναι μικρὴ ὑπόθεση 380.000 ἐξαφανίσεις μεσηλίκων. Εἶναι ἕνας στρατός... Εἶναι ταυτόχρονα ἕνα μεγάλο κοινωνικὸ πρόβλημα, διότι οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς παντρεμένους αὐτοὺς ἀφήνουν πίσω τους γυναίκα καὶ παιδιὰ καί, φυσικά, μιὰ οἰκογένεια μὲ προβλήματα καὶ κυρίως μὲ τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα.

Ἀλλὰ γιατὶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι φεύγουν ἀπὸ τὰ σπίτια τους; Ποῦ πᾶνε; Γιατὶ δὲν ἐπιστρέφουν;

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι στὴ χώρα Ἀμερικὴ δὲν εἶναι εὔκολο νὰ τοὺς βροῦν. Ἀποκτοῦν πλαστὴ ταυτότητα, χάνονται μέσα σὲ μιὰ ἄλλη μεγαλούπολη, ἢ σὲ κάποιο νησὶ τῆς Καραϊβικῆς, ἢ σὲ κάποιο ὀρεινὸ χωριὸ στὶς Κορδιλιέρες τῶν Ἄνδεων. Ὄχι, φυσικά, ὁλομόναχοι.

Οἱ παντρεμένοι μεσήλικες κυριολεκτικὰ ξελογιάζονται ἀπὸ νεαρὲς κοπέλλες, ἀπὸ σύγχρονες Λολίτες καὶ τὶς ἀκολουθοῦν γιὰ νὰ ξαναφτιάξουν τὴ ζωή τους καὶ νὰ ζήσουν ξέγνοιαστα χωρὶς προβλήματα.

ΘΕΜΑ... ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ

Κοινωνιολόγοι, σεξολόγοι, προσπαθοῦν νὰ βροῦν μιὰ ἐξήγηση καὶ νὰ δώσουν μιὰ ἀπάντηση, γιατὶ δὲν πρόκειται γιὰ μερικὲς περιπτώσεις μονάχα, ἀλλὰ γιὰ μιὰ ὁμαδικὴ τρέλλα. Παρατηρεῖ σχετικὰ ἕνας σεξολόγος:

—Εἶναι μιὰ κρίση ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ ἄνδρες σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία, ποὺ πιστεύουν πὼς ἔχουν δυνάμεις καὶ κουράγιο νὰ ζήσουν μιὰ νέα ἐρωτικὴ περιπέτεια, πλάϊ σὲ μιὰ ὄμορφη κοπέλλα, ποὺ θὰ τοὺς ἀνανεώσει, τὴν ἐρωτικὴ δραστηριότητα.

—Αὐτὴ ἡ φυγὴ τῶν μεσηλίκων ἀπὸ τὰ σπίτια τους, λέει ἕνας ἄλλος σεξολόγος, προσέλαβε ἐκρηκτικὲς διαστάσεις. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ἄνθρωποι ποὺ θέλουν νὰ δώσουν μιὰ διέξοδο στὸ ἄγχος τους, νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πόλη καὶ τὸν συμβατικὸ τρόπο ζωῆς, μὲ τὰ πολλαπλᾶ οἰκογενειακὰ προβλήματα, καὶ νὰ ζήσουν τὴ στερνὴ περιπέτεια.

Ὁ Ἀμερικανὸς συγγραφέας Γκαίηλ Σήκυ, ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ μέση ἡλικία εἶναι ἡ πιὸ κρίσιμη γιὰ τὸν ἄνδρα.

Πολλοὶ βλέπουν ὅτι ἡ ἐργατικότητά τους μειώνεται, ὅτι δὲν μποροῦν νὰ σκεφθοῦν τόσο γοργὰ ὅπως πρίν, ὅτι δὲν μποροῦν νὰ διατηρήσουν τὴν μνήμη τους καὶ κυρίως τρέμουν στὸν ἐφιάλτη ὅτι θὰ γίνουν ἀδύναμοι καὶ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ γηρατειά.

ΦΤΑΙΕΙ... Η ΣΥΖΥΓΟΣ

Ὁ Ἰταλὸς κοινωνιολόγος Ἐνρίκο Ἀλταβίλα, σὲ ἕνα πρόσφατο ἔργο του γιὰ τὴν κρίσιμη ἡλικία τοῦ ἰσχυροῦ φύλου, παρατηρεῖ ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες ἀρχίζουν νὰ νοιώθουν ὅτι οἱ δυνάμεις τους τοὺς ἐγκαταλείπουν, ὅτι δὲν ἔχουν τὴν ἴδια ὁρμὴ ποὺ εἶχαν πρὶν καὶ θέλουν νὰ δώσουν μιὰ διαβεβαίωση στὸν ἑαυτό τους ὅτι δὲν εἶναι ἡ ἡλικία ποὺ τοὺς φθείρει, ὅτι ἄλλοι φταῖνε γιὰ ὅλα αὐτὰ καὶ συγκεκριμένα ἡ γυναίκα τους.

Ἔτσι, ἐγκαταλείπουν τὸ σπίτι, ἀκολουθοῦν μιὰ νέα κοπέλλα, ἀνανεώνουν τὴν ἐρωτική τους δραστηριότητα καὶ μάλιστα ἀρχίζουν καὶ δουλεύουν καὶ πάλι, μὲ ἀνανεωμένη ζωντάνια, βέβαιοι γιὰ τὴ νέα σταδιοδρομία τους.

Ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς Σὸλ Γουόρθ, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πενσυλβανίας, λέει ὅτι ἡ ψυχολογία τῶν σημερινῶν μεσηλίκων εἶναι ὅτι, ἀφοῦ ξεπλήρωσαν τὸ καθῆκον τους ἀπέναντι, στὴ γυναίκα τους, ἀφοῦ μεγάλωσαν καὶ μόρφωσαν τὰ παιδιά τους, εἶναι τώρα πλέον καιρὸς, νὰ ἀπολαύσουν καὶ αὐτοὶ τὴ ζωή χωρὶς ὑποχρεώσεις, μὲ κάποια ξεγνοιασιά. Ἔτσι, θεωροῦν ὅτι εἶναι δικαίωμά τους νὰ ἀναζητήσουν τὴν περιπέτεια μὲ μιὰ κοπέλλα.

Ὁ δόκτωρ Γουόρθ λέει, ὅτι αὐτὸ τὸ φαινόμενο δὲν ἰσχύει, φυσικά, γιὰ ὅλους τοὺς μεσήλικες, διότι, ἀλλοίμονο, τότε θὰ ἐγκατέλειπαν τὰ σπίτια τους ὅλοι.

Παρατηρεῖται ὅμως μεταξὺ τῶν διανοουμένων, τῶν καλλιτεχνῶν, τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀσκοῦν ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα.

Ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς τῆς Ψυχιατρικῆς Φερούτσιο Ἀντονέλλι, ἔχει τὴ γνώμη ὅτι οἱ μεσήλικες δὲν περνοῦν μόνο αὐτὴ τὴν κρίση καὶ ὅτι κάθε περίοδος στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου χαρακτηρίζεται, ἀπὸ ἀνάλογες κρίσεις. Ἂν ὑπάρχουν πολλοὶ μεσήλικες ποὺ θέλουν τὴν ἐρωτικὴ περιπέτεια μὲ κοπέλλες, εἶναι θέμα δικῆς τους πειθαρχίας ἢ συνθηκῶν οἰκογενειακῆς διαβιώσεως.

Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἡ σεξουαλικότητα τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ, δὲν παρουσιάζει μεγάλες διαφορές. Αὐτὸ ἀποκαλύπτει μία μεγάλη ἔρευνα στὶς ΗΠΑ Ἀξιοσημείωτο εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἕξη στοὺς δέκα ἐρωτηθέντες, πιστεύουν ὅτι ὁ ἔρωτας εἶναι ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιὰ μιὰ ἱκανοποιητικὴ σεξουαλικὴ ζωή.

Συνολικά, ἐρωτήθηκαν 4.066 ἄτομα ἀπὸ 18 ἕως 65 ἐτῶν. Τὸ ἐρωτηματολόγιο συνέταξε ὁ Ἀμερικανὸς ψυχίατρος Ἄντονυ Πιέτρονιντο σὲ συνεργασία μὲ τὴν ἰατρὸ Ζακελὶν Ζίμενάουρ.

Σύμφωνα μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης:

—95% τῶν ἀνδρῶν δὲν εἶχαν ἀντίρρησι ἀπέναντι στὶς γυναῖκες ποὺ ἔχουν ἀπαιτήσεις πάνω στὴν κοινὴ σεξουαλικὴ ζωή.

—98% θεωροῦσαν τὸν ἑαυτό τους ὑπεύθυνο ἂν δὲν ἐπιτύγχαναν νὰ ἱκανοποιήσουν σεξουαλικὰ τὶς συντρόφους τους, ἐνῷ ὅλο καὶ περισσότερες γυναῖκες δὲν ἀντιμετωπίζουν δυσκολίες στὸ νὰ συζητοῦν γιὰ σεξουαλικὰ προβλήματα μὲ τὸ σύντροφό τους.

—Τὸ 50% περίπου τῶν ἀνδρῶν κάτω τῶν 55 ἐτῶν παραδέχτηκαν ὅτι εἶχαν ἐξωσυζυγικὲς σχέσεις, ἐνῷ μόνο τὸ 1)3 τῶν ἀνδρῶν ἄνω τῶν 55 ἐτῶν παραδέχτηκε ὅτι εἶχε κάποιο ἐξωσυζυγικὸ δεσμό.

—4% τῶν ἀνδρῶν ποὺ εἶχαν συνάψει ἐξωσυζυγικὲς σχέσεις δήλωσαν ὅτι οἱ σύζυγοί τους ἦταν ἐν γνώσει.

—Περίπου τὸ 1)3 τῶν ἀνδρῶν ἄνω τῶν 40 ἐτῶν καὶ περισσότερο ἀπὸ τὸ 1)2 ἐκείνων ποὺ εἶχαν πατήσῃ τὰ 55 ὑποστήριξαν ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπέτρεπαν, στὸν ἑαυτό τους νὰ πέσῃ στὸν πειρασμὸ μιᾶς ἐξωσυζυγικῆς σχέσεως.

Ὅσον ἀφορᾶ τὰ στοιχεῖα ποὺ συνθέτουν τὴν εἰκόνα τῆς ἰδανικῆς γυναίκας οἱ ἄνδρες ποὺ ἐρωτεύθηκαν εἶπαν ὅτι ἐνῷ δὲν θεωροῦν τὴν ἐξαιρετικὴ ὀμορφιὰ σὰν προσὸν ἀλλὰ μᾶλλον σὰν ἀρνητικὸ στοιχεῖο, θέλουν οἱ γυναῖκες τους νὰ εἶναι καλοβαλμένες καὶ περιποιημένες. Ἐξ ἄλλου, θὰ πρέπει νὰ εἶναι κομψὲς καὶ γεμᾶτες αὐτοπεποίθησι. Ἡ καθαριότητα ἐπίσης εἶναι ἀπαραίτητο στοιχεῖο...

Κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἡ ἐγκληματικότητα βρισκόταν σὲ ὑψηλὰ ἐπίπεδα, σὲ σύγκρισι μὲ τὰ σύγχρονα δεδομένα. Ὁ Τζέημς Μπάχρονα Γκίθεν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μίτσιγκαν, στὸ βιβλίο του «Κοινωνία καὶ ἀνθρωποκτονία, κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα στὴν Βρεταννία», δίνει σχετικὰ στοιχεῖα ἀναφερόμενος κυρίως στὶς ἐπαρχίες Μπέντφορντ, Κέντ, Ὄξφορντ Νόρφολκ καὶ Βάρβικ καὶ στὶς πόλεις Λονδῖνο καὶ Μπρίστολ.

Κατὰ τὴν περίοδο 1202 — 1276 3.492 ἄτομα κατηγορήθηκαν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων γιὰ τὸν φόνο 2.434 συνανθρώπων τους. Περίπου 50% τῶν κατηγορουμένων (σύνολον 1.758) διέφυγαν μετὰ τὸν φόνο καὶ παρέμεναν ἀσύλληπτοι κατὰ τὸν χρόνο τῆς δίκης. Περίπου 22% τῶν θυμάτων ἐφονεύθησαν ἀπὸ ἀγνώστους. Πάνω ἀπὸ 1000 φόνοι εἶχαν ὡς δράστη ἕνα διαφορετικὸ ἄτομο, ἐνῷ 735 ἄλλοι δύο ἢ περισσότερους δράστες.

Τὸ Κέντ ἦταν ἡ ἐπαρχία ποὺ συγκέντρωνε τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ ἀνθρωποκτονιῶν (23 φόνοι ἀνὰ 100.000 κατοίκους). Τὸ Μπρίστολ 12 φόνους ἀνὰ 100.000, τὸ Μπρίστολ μὲ 4 φόνους. Ἀπὸ 159 ἀνθρωποκτονίες στὸ Κέντ, 60% ἀπὸ τὰ θύματα ἦταν εἴτε ὁ σύζυγος (32), εἴτε ἡ σύζυγος (64) τοῦ δολοφόνου.

Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι δράστες καὶ θύματα ἀνήκαν συνήθως στὶς χαμηλότερες εἰσοδηματικὲς τάξεις. Ἀπὸ 1724 καταδικασθέντες μὲ δήμευσι τῆς περιουσίας τους, πάνω ἀπὸ 60% δὲν εἶχαν περιουσία, ἐνῷ ἕνα 30% εἶχαν μόλις 20 σελλίνια ἢ καὶ λιγότερο...

Τὸ σύνηθες ὅπλο τοῦ ἐγκλήματος ἦταν τὸ μαχαίρι. Κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα στὴν Ἀγγλία ὅλοι σχεδόν, ἀκόμη καὶ μικρὰ παιδιὰ ἦσαν ἐφωδιασμένοι μ' ἕνα μαχαίρι. Ἀπὸ τὰ 455 θύματα τὰ 30% εἶχαν μαχαιρωθῆ.

Στὴν προτίμησι τῶν δολοφόνων ἀκολουθοῦσαν τὸ ρόπαλο (22%), τὸ τσεκούρι (14%), ἢ τὸ τρα (4%) καὶ ὅ,τι ἄλλο μποροῦσαν νὰ ἔχουν πρόχειρο τὴν στιγμὴ τοῦ φόνου: μιὰ τσουγκράνα, ἕνα δρεπάνι, μία ἀξίνα, ἕνα σκαλιστήρι...

Τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τοῦ μέσου Ἰάπωνος εἶναι ἀρκετὰ ὑψηλὸ

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδανικά του σταθερά

ΤΟΚΙΟ. Ἑκατοντάδες χιλιάδων Ἰάπωνες ταξιδεύουν ἐτησίως εἰς τὰ τέσσαρα